

Afscheidswoord Harry Rademakers als voorzitter van het Houts Gemengd Koor.

Het is zo'n vijftien jaar geleden dat mijn schoonzus mij vroeg om leiding te komen geven aan het koor. Toen nog onder de naam: Houts Gemengd Koor St. Caecilia. De zittende voorzitter, Anton Weterings, had te kennen gegeven dat hij de voorzittershamer na negen jaar wilde overdragen aan een ander. Na lang nadenken en een paar gesprekken met het bestuur heb ik ja gezegd. Ik had nog nooit eerder binding gehad met een zangkoor. Zingen, behalve onder de douche, was voor mij totaal vreemd. Maar daar hadden ze mij ook niet voor gevraagd. Ze hadden een leider nodig die het koor nieuwe impulsen kon geven. Nu na al die jaren waarin binnen het koor veel veranderd is, denk ik terug aan de beginperiode. In de eerste door mij voorgezeten ledenvergadering heb ik beloofd om mijn best te doen om een goede voorzitter te zijn. Een goede voorzitter is in mijn ogen iemand die het welzijn van het koor in alle in en outs nastreeft. Iemand die goed luistert naar andere meningen. Iemand ook die nauw contact houdt met het bestuur en de leden. Een open communicatie is daarbij een eerste vereiste.

Zorgen voor een goede onderlinge sfeer. De leden moeten kunnen genieten van hun hobby.

Of ik mijn belofte waargemaakt heb laat ik graag aan anderen over.

Een ding is zeker, ik heb van mijn besluit nooit spijt gehad, integendeel. Ik heb altijd veel genoegen gehad in mijn functie als voorzitter, ook al was het soms hectisch. Daarnaast is zingen mijn grote hobby geworden. Vaak sprak ik dan ook over 'mijn koor'. Het klinkt wel erg bezittelijk maar is zeker niet als zodanig bedoeld. Ik voel het gewoon als zijnde het koor waar

ik, en met mij de leden zich thuis voelen. Het heeft met een eigen ego niets te maken. Als voorzitter moet het belang van het koor voorop staan. Dat ik zoveel jaren voorzitter heb mogen zijn van dit koor beleef ik dan ook als een gunst en niet als een verdienste.

Nu, vandaag, neem ik afscheid als jullie voorzitter. Ik zet even een andere bril op om terug te kijken. Dan denk ik aan die leden die in het verleden samen met mij het bestuur hebben gevormd. Altijd is er een goede onderlinge verhouding geweest, al waren we het niet altijd met elkaar eens. We hebben weleens harde noten moeten kraken. Nee, het was niet altijd even eenvoudig om leiding te geven. Je hebt immers met verschillende karakters te maken en dan wil het nog wel eens spannend worden. Door respect voor elkaar en het clubbelang voorop te stellen zijn we er altijd uitgekomen.

Vanaf deze plaats wil ik al diegene waarmee ik mocht samenwerken, danken. Het waren er velen, enkele zijn intussen rustend lid of maken geen deel meer uit van ons koor. Namen noemen is altijd gewaagd, je passeert zo gauw iemand. Toch waag ik het er op, en ik denk dan aan Chris en Anny van Rijt die respectievelijk dertien en twaalf jaar deel uitmaakten van het bestuur. Vele jaren waren zij ook de gastheer en gastvrouw bij onze bestuursvergaderingen. Altijd stond de koffie en wat erbij klaar. Ook denk ik aan Adèle van Lieshout, vele duizenden kopieën heeft zij voor het koor gemaakt. Jo van de Vorst, die op haar eigen wijze en met regelmaat een enveloppe met geld voor de clubkas meebracht. Een speciaal dankjewel is dan ook zeer verdiend.

Dankjewel medebestuurleden voor de fijne samenwerking gedurende een tweetal jaren. Samen heb we er, in goed onderling overleg, voor gezorgd dat het Houts Gemengd Koor een koor is waar wij met elkaar trots op mogen zijn.

Om een vereniging goed te laten draaien heb je meer nodig dan een bestuur. Wat zouden wij zijn zonder activiteitencommissie, muziekcommissie, en kledingcommissie. Wat zouden wij zijn zonder al die leden die altijd weer paraat staan als er om handen-spandiensten gevraagd wordt. Wat zouden we zijn zonder die mensen die in hun vrije tijd aandacht schenken aan zieke collega's. Zonder hun hulp had ik het zolang niet volgehouden.

Het is niet zo dat ik er genoeg van heb of het niet meer kan opbrengen. Kijk ik diep in mijn hart dan zou ik best nog een tijdje door kunnen en misschien wel willen gaan. De vraag is; is dit wel verstandig? Je wordt een dagje ouder en je moet vooruit kijken. Ik heb zelf eens gezegd "niet het heden maar de toekomst is belangrijk". Inderdaad het gaat om de toekomst en het belang van het koor moet altijd prevaleren. Dat is waarom ik aftreed als voorzitter.

Nu, vandaag, draag ik, naar verwachting, de voorzittershamer over aan Nico Vaessen. Een man die ik heb leren kennen als een goed bestuurslid. Een man met ruime bestuurlijke ervaring. Een man ook die de juiste motivatie heeft om door te gaan als het wel eens wat moeizaam gaat. Dat heeft hij met name getoond in de periode dat we als stuurgroep bezig waren om de twee koren samen te voegen. Ik ben er van overtuigd dat we in Nico een goede voorzitter zullen hebben. Mijn steun heeft hij, en als jullie er hetzelfde over denken is de toekomst van ons koor in goede handen.

Het zal voor jullie, leden, even wennen zijn. Niet voor niets heb ik Nico de laatste tijd wat naar voren geschoven, al weet hij dat zelf niet. Het zal wennen zijn aan een andere leider, maar wel een leider die weet waaraan hij begint en er zeker voor zal gaan. Ik hoop en verwacht van hem dat hij samen met het nieuwe bestuur zorg zal dragen voor een goede sfeer binnen het koor en een open communicatie met alle leden.